

LÁSKA

Napsal G. de Maupassant.

Četl jsem právě v denních zprávách jestliho česopisu o dramatu lásky. On usmrtil napřed ji a potom sebe. Milovali se tedy. Co je mi po něm i po ní? Jenom jich láska mne zajímá, ne že by mne dojímal, nebo že bych se jí divil, že by mne pohnula nebo způsobila mi smutnou náladu, nýbrž proto, že ve mně zbudila vzpomínku z mládí, vzpomínku zvláštní, při níž zjevila se mi láska jako prvinnou křestanu kříž na obloze.

Mně propůjčila příroda všechny pudy a smysly člověka přírodního, které se otupily jen rozmyslem a pohankami civilisace. Miluji náruživě lov a složená krvácející zvíř, krev na jejím peří, krev na mých rukou, působí, že mi srdce prudčeji bije.

Onoho roku dostavila se zima náhle ku konci podzimu. Můj bratranec, Karel z Ranville, pozval mne, abych s ním za svtání šel střilet kaehny v bažinách a na rybníce.

Můj bratranec byl zrzavý, silný, voustavý venkovský pane ve věku čtyřiceti let! Byl trochu těžkopádný, milování hodný člověk, veselé povahy, obdařený galským duchem, který i z prostředních lidí činí příjemné společnosti. Obýval dvůr podobný zámku v širokém údolí, protékáném vodotokem. V pravo i v levo táhly se zalesněné kopce, staré panské lesy, v nich stály ještě nádherné a mohutné stromy a kde byl stav pernaté zvířte nejlepší z celé Francie. Občas byl tu zastřelen orel a tažní ptáci, kteří skoro nikdy nezavítají do naší příliš obydlené krajiny, zapadali vždy do těchto stoletých lesů, jakoby tento kus starodávneho porostu znali anebo znovu ho poznávali, porost, který zůstal státi proto, aby jim na noc poskytl útulku.

V údolí prostíraly se velké louky, protkané vodními příkopy a oddělené křovinami. Dále doleji ztrácela se říčka, která nahore byla kanalisována, v široké bažině a v slatinách. Tato bažina, nejpodivuhodnější loviště, jaké jsem kdy poznal, byla pýchou mého bratrance, který ji udržoval

jako sad. V mohutném rákosí, které ji všude pokrývalo a ožívalo, byly vyřezány přímé cesty, jimiž nehlučné šinuly se čluny, postřikávané tyčemi, dotýkající se vrh a zaplaňující ryby do rákosí a nutíce k ponořování divoké kaehny, jichž červené hlavy rychle mizely pod vodou.

Vodu miluji máde všecoko; moře, třeba velké a divoké tak, že si ho podmaniti nemůžeme, krásné řeky, které však spěchají pryč a přede vám rybník, v němž a na němž žije celý svět vodních zvířat. Bažina jest svět sám pro sebe, docela rozdílný ode všeho jiného. Má svůj vlastní život, své stálé obyvatele, své potulné hosty, vlastní hlasy, vlastní šumot a přede vám něco podivuhodného. Není nic zvláštnějšího, nic znepekujícího, nic, co by člověka dovedlo více polekati, než takový močál. Odkud pochodí tento zvláštní strach, který dřímá nad těmito úzkými, vodou pokrytými rovinami? Jsou to neurčité šelesty v síti, fantastické blydičky, hluboké ticho, které na svých spočívajících klidných noech? Nebo zvláštní mlhavé postavy, které se táhnou jako rubáše po vráběch? Neb je to věčné šplouchání a pleškání, tak lehčké a měkké a mnohdy přece strašnější než dunění děl lidí a hromu na obloze. Vše to činí z močálů a bažin krajiny pohádkové, před nimiž se musíme míti na pozor, a které skrývají zvláštní tajemství. Nikoliv; něco jiného na nich spočívá, jiný div, hluboký, vážný vznik se nad nimi v hustých mlhách. Snad samo tajemství stvoření. Neboť nevyklíčil první paprsek života z těchto stojatých, bahničtych vod, v těžkém vlhku za záru slunečního?

Přišel jsem k bratranci večer. Zima byla, že mohly kameny pukatí. V půl čtvrté ráno chtěli jsme vyraziti, abychom byli o půl páte na určitém stanovišti. Tam byla z kusů ledu vystavěna chýše, mající nám poskytnouti ochranu proti strašlivému větru, který vane před rozedněním, proti omomu mrazivému větru, který rozsekává kůži jako nožem a způsobuje brnění, jakoby byl člověk bodán jedovatými jehlami a štipce jako kleštěmi a páli jako oheň.

Můj bratranec mnul si ruce, říká: "Takové zimy ještě nepamatuji, dnes večer o šesté máme dvanáct stupňů pod nulou."

Po jídle vrhl jsem se na lůžko a usnul při záři ohně hořícího na krbu.

Přesně o třetí mne vzbudili. Oblékl jsem ovčí kožich a šel jsem k bratranci Karlovi, který vzkouzl do medvědího kožichu. Vypili jsme dva šálky vroucí kávy, za níž jsme poslali dvě sklenky koňaku. Potom jsme vyrazili v průvodu myslivce a obou psů Plongeaona a Pierrota. Ihned po prvních krocích venku jsem pozoroval, že jsem pronarzlý až na kosti. Byla to jedna z oněch nocí, kdy země zdá se mrazem utrvout. Zima stává se pak tak mocnou a bojí, jakoby chtěla člověka nehopiti. Ani vánek se nehne, jakoby vzduch byl nehybný, a zima štipce, vrtá, vysouší, usureuje stromy, rostliny, hmyzy, ba i malí ptáci padají s větví na tvrdou půdu a stvrdnou jako zem stálým ledovým objemem zimy.

Měsíc byl v poslední čtvrti, bílý klouzl se na stranu, jakoby chtěl padnouti, že nemůže dále jiti a musí teď zůstatí tam nahore, poněvadž také jej připoutala ledová zima. Měsíc vrhal na zem smutné světo, onu unírající, bílou zář, kterou svítí vadyky, když ho ubývá. Karel a já šli jsme vedle sebe nakloněni, ruce v kapsách a ručnice pod pažemi. Přivázali jsme si šálky na počesve, abychom na zamrzlé řece neuklouzli. Tak se naše kroky staly neslyšitelnými. Já pozoroval bílou páru, která značila dech našich psů.

Brzy dospěli jsme do oblasti bažin a vstoupili jsme do jednoho z těch průseků v rákosí, který vedl přímo tímto úzkým lesem. Naše lokte dotýkaly se dlouhých, dole vysokých listů, takže to za námi slabě huračilo.

A jako nikdy před tím, zmocnila se mne podivuhodná, mocná nálada, kterou působí bažina. Byla utrvá, utrvá žitnu, poněvadž jsme po ní mohli jiti středom te

hoto rákosového lesa. Pojednou zpozoroval jsem v záhybu průseku ledovou chýši, kterou vystavěli k naší ochraně. Vstoupil jsem do ní a protože jsme měli ještě hodinu času do příchodu stěhovavých ptáků, zabalil jsem se do pokrývky a hleděl se zahřáti. Ležel jsem na zádech a pozoroval podivuhodný tvar měsíce, který zdál se míti čtyři rohy, když jsem se na něj díval průsvitnou stěnou naší polární chaty. Ale zima ze zamrzlé bažiny, zima těchto stěn, zima, která padala a oblohy, pronikaly mne tak strašně, že jsem začal kašlati.

Bratranec stával se úzkostlivým a řekl: "Ach, co, třeba dnes mnoho neuložíme, ale já nechej, abys se nastudil. Rozděláme oheň."

A nařídil myslivci, aby nalezal rákosí. Rákosí nahromadilo se uprostřed chaty, která měla nahore díru, kudy mohl odeházeti dým. Když červený plamen počal olizovati křídálové stěny chaty, počaly pomalu tátí, jenom docela málo, jakoby se ledové balvany potily. Karel, který zůstal venku, volal na mne: "Poď ven! Na to se musíš podívat!" Šel jsem ven a stanul překvapen. Naše směsně sestavená chata vypadala jako obrovský démant, v jehož nitru plál oheň, jakoby najednou ze zamrzlé půdy bažiny vytrysknulší a uvnitř bylo viděti dvě fantastické postavy, naše psy, kteří se ohřivali.

Ale zvláštní, v prostore se ztrácející křík, zazněl nad našimi hlavami. Záře našeho ohně vzbudila divoké ptáky. Nic nedojímá mne tak, jak tento první výkřik života v temnotě, než ještě rozhrěske první světo zimního dne. Připadá mi, jakoby tento výkřik v ledové ranní hodině, který je unášen peřím nějakého zvířete tam nahore, byl vzděchem duše světo. Karel nařídil: "Uhasť oheň, bude den!" Vskutku, obloha bledla, celá hejna divokých kaehen táhla v řadách a mihla se na obloze. Temnotou proletěl ohnivý blesk. Karel vystřelil a oba psi hnali se pryč. Nyní přilícovali jsme střídavě, jednou on, podřubě já, kdyžkoliv se nad rákosím objeví stín kaehního hejna. Pierrot a Plongeon přinášeli nám stále po páru krvácejících zvířat, vrtíce ohony a sotva dechu popadajícíe.

Zasvitl den, jasný den. Slunce vystoupilo na opačném konci průseku a pomýšleli jsme právě na návrat, když táhli právě nad našimi hlavami dva ptáci s nataženými křídly. Vystřelil jsem. Jeden z nich padl mi k nohoun. Byla to říčka obecná se stříbřitým peřím na břiše.

Tu zazněl v široké prostore nad mou hlavou hlas, ptáčí hlas. Krátký, opakující se, srdce rozdirající výkřik. A zvíře, malé, svému osudu sotva uniknuší zvíře, začalo nad námi kroužit, hledajíc mrtvou družku, kterou držel v rukou.

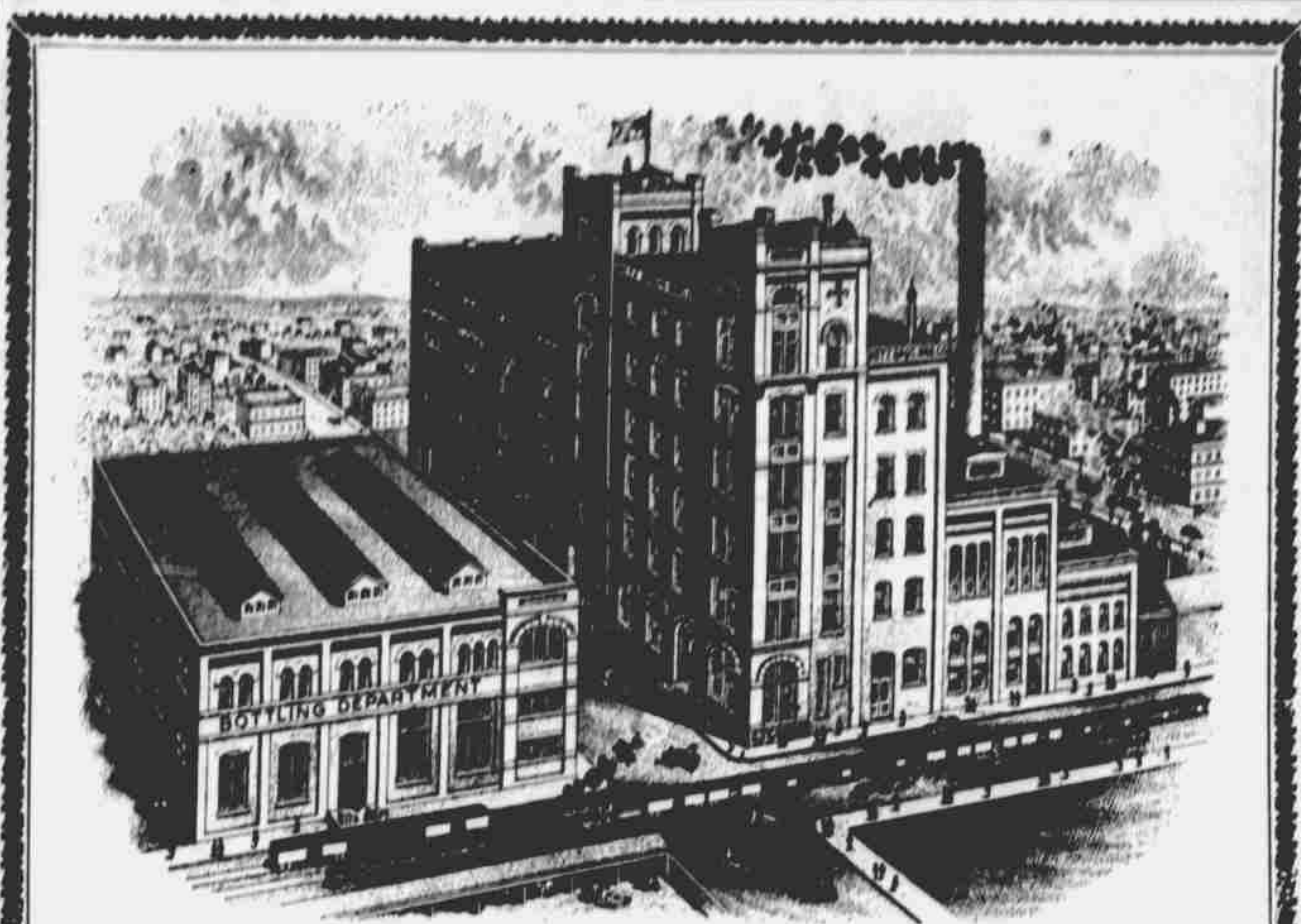
Karel pokleknuv, držel ručnici u lce, mřil a čekal, až bude pták na dostřel. "Srazil jsi samičku," řekl mi, "a sameček se teď odtud nevzdálí."

A zůstal tu skutečně. Kroužil stále kolem nás a nařikal s výšky dolů. Nikdy nedojímá výkřik bolesti mé srdce více, jako tento výkřik zoufalství, znějící jako bolestná žaloba ubohého zvířete tam nahore ve vzduchu. Chvillemi odletoval dále před hrozící hlavní ručnicí, jež ští sledovalo jeho let. Zdálo se, že se rozhodl pokračovati samotou v cestě nebeskými dálavami, ale nemohl se k tomu odhodlati a vracel se opět, aby hledal svou samičku.

Polož ji sem!" pravil Karel. "Pějle potom blže." A skutečně přišla kaehna, nedbajíc nebezpečí, znamená svou zvířecí láskou k druhému tvoru, kterého jsem zastřelil.

Karel vystřelil. Bylo to jakoby pták byl všeel na šůře a někdo ji přestřelil. Spatřil jsem letěti dolů černý stín a zaslechl jsem dopadnutí v rákosí. A Pierrot mi ptáka přinesl. Vstřelil jsem oba ptáky, již studeně do této luvcekové brásky — a ještě téhož dne jel jsem zpět do Paříže.

Skutečně převsedčen.
 Jest mnoho lidí, kteří nevěří v lásky, pokud jich nepotřebují, kdežto jiní nebotně jich užívají při první známce choroby. Pan Edw. Ranzdorff nám o tom do-

Metz Bros. Brewing Co.

Omaha, Neb.

Wm. J. Svoboda, malo obchodník
 Phone: Douglas 222

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST
ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
 v číse 1308 Farnam ulice.
 Pravá importovaná piva na čepu. **PLZEŇSKÉ** z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hofbrauerei Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světoznámé Faust ziskalo rozsluhou reputaci.
 Kávárna pro dámy na 62. se na druhé podlaže.

THE MERCHANTS NATIONAL BANK
 OF OMAHA, NEB.
 UNITED STATES DEPOSITORY
 Capital \$500,000.00. Surplus and profits, \$700,00.00.

The Merchants National Banka otevřela spořitelni oddělení a bude platiti na uložené peníze 3 procenta úroku ročně - - - - -

Chceme s vámi obchodovat

2775
 LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON,
 President Vice-President.
 FRED P. HAMILTON B. H. MELLE, C. B. DUGDALE,
 Cashier Ass't Cashier. Ass't Cashier.

Přestěhoval se

Dr. J. W. NOVAK
 český zubní lékař
 Přestěhoval se do
Karbach Blk.
 15. a Douglas ulice
 čis. pokoje 208
 Rohová místnost na druhé podlaže
 nad Ryan Jewelry Co.
 Tel. v úřadovně: Douglas 5077.
 Tel. residence, 815 William ul., Douglas 6019.

Modní svět.

9023.—Šaty pro děvčata. Střih ve 4 velikostech: 3, 4, 5 a 6 roků. Jest zapotřebí 2 1/2 yardu 40-palcové látky na velikost 4 rok.

9909.—Detaké "rompers". Střih ve 4 velikostech: 2, 4, 6 a 8 let. Vybude: 1/2 yd. 36-palcové látky na velikost 4 rok.

9911.—Dámská "princes" sástora (s kanyry aneb bez nich). Střih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palců přes prsa. Jest zapotřebí 3 1/2 yd. 36-palcové látky na velikost 36 palců bez kanyry. — Kanyry vyžaduje 1 1/2 yd. 1 1/2 dolonim okraj při části sukne a kanyry měří 1 1/2 yd.

9926.—Zástera pro dámy. Střih ve 3 velikostech: Malá, prostřední a velká. Jest zapotřebí 4 1/2 yd. 37-palc. látky na prostřední velikost.

Každý, kdo své předplatí na některý z našich listů, obdržel jeden módní vzorek střih úpné sárma. Další vzorky za 10c jeden

Upozorujeme naše odběratele, aby při objednávce vzorků střihů nepopomněli udáti mimo nasměrovaného čísla ještě míru aneb stáří.